

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

ASA/ J.nr. 217-987

Dato: 19. januar 2006

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 2. december 2005 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 60 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 60:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 13. august 2005 fra Landsforeningen af Bedsteforældre vedrørende slægtsanbringelser, jf. alm. del - bilag 91.”

Svar:

Landsforeningen af Aktive Bedsteforældre stiller 2 spørgsmål vedrørende anbringelser af børn og unge hos bedsteforældre eller andre fra familiens netværk.

Spørgsmål 1 vedrører, så vidt jeg kan se, afgrænsningen mellem privat døgnpleje og en generel godkendelse som plejefamilie. Socialministeriet har den 17. oktober 2005 besvaret en henvendelse fra foreningen, hvor afgrænsningen beskrives. Jeg kan henvise til denne besvarelse, der er vedlagt som bilag 1.

Det andet spørgsmål vedrører problematikken om honorering af netværksplejefamilier for deres indsats. Ifølge anbringelsesreformen får en netværksplejefamilie dækket alle omkostninger ved at have barnet eller den unge boende. Det vil bl.a. sige alle udgifter til kost og logi, tøj samt fornøjelser. Hvis det af hensyn til barnet eller den unge er nødvendigt, at plejeforældrene går hjemme, kan kommunen dække den tabte arbejdsfortjeneste i forbindelse med, at der ikke længere er en indtægt.

En anbringelse i netværket sker, fordi der er tale om personer, som barnet eller den unge kender på forhånd og har en tæt relation til. Jeg mener ikke, at en anbringelse i netværket skal ske med det mål, at netværksplejefamilien

kan opnå en ekstra indtægt. Jeg tror heller ikke, det er derfor, man ønsker at tage et barn eller en ung fra sit nære netværk ind i sin familie. I forhold til dækningen af udgifter i forbindelse med en privat døgnpleje kan jeg henvise til besvarelsen i bilaget.

Eva Kjer Hansen

/Birgitte Lundblad

Landsforeningen af aktive bedsteforældre
Postboks 17
2820 Gentofte

17. oktober 2005

Vedrørende udstedelse af plejetilladelse

Socialministeriet har modtaget henvendelse fra den 14. september i år vedrørende forskellen på udstedelse af henholdsvis privat plejetilladelse og generel plejetilladelse.

Privat familiepleje skal forstås som enhver situation, hvor forældrene har besluttet, at barnet skal bo hos andre end dem selv uden, at dette er iværksat med kommunens mellemkomst. Den private familiepleje er dermed ikke en hjælpeforanstaltning efter serviceloven, men er alene en beslutning truffet af forældremyndighedsindehaveren. Kommunen, hvor familieplejen bor, skal dog godkende den private familiepleje, hvis familien skal have barnet boende længere end 3 måneder, jf. lov om social service § 64, stk. 1.

Forældremyndighedsindehaveren skal selv afholde udgifterne til forsørgelsen, da det ikke er at betragte som en anbringelse uden for hjemmet, men er privat døgnpleje. Den private familiepleje kan dermed ikke modtage vederlag fra kommunen eller få dækket deres omkostninger ved at have barnet boende.

Kommunen skal undersøge familieplejens forhold, inden der gives en godkendelse. Undersøgelsen skal være baseret på, om opholdet må antages at være til gavn for barnet. Vurderingen, af hvorvidt opholdet er til gavn for barnet, og hvor omfangsrig undersøgelsen af familiens forhold skal være, er afhængig af barnets alder, opholdets længde og tilknytningen til den pågældende familie.

Hvis der er tale om et længerevarende plejeforhold, skal kommunen ved undersøgelsen og afgørelsen om, hvorvidt der kan gives en plejetilladelse lægge vægt på de samme forhold som ved en ansøgning om adoption. Dog vil der ved ophold hos nære slægtninge, som barnet allerede har et nært forhold til, som f.eks. bedsteforældre, onkler eller mostre, være en formodning for, at opholdet vil være til gavn for barnet. Der vil derfor ikke være grundlag for at foretage en grundig undersøgelse af forholdene i hjemmet, med mindre der er konkrete forhold, der for en grundigere undersøgelse.

Forskellen mellem godkendelsesproceduren ved en privat familiepleje og en generel plejetilladelse som plejefamilie består således primært i, at kommunen ved en privat familiepleje kan foretage en skønsmæssig vurdering af, hvor grundig undersøgelsen skal være, mens undersøgelsen ved en generel plejetilladelse har nogle faste kriterier. Derudover så vil en plejetilladelse givet til en privat familiepleje være givet i forhold til et konkret barn.

Det er kommunen, der vurderer om, der skal udstedes en plejetilladelse til en privat familiepleje, som forældremyndighedsindehaveren har fundet. Plejeforældrene kan klage over afslag på udstedelse af plejetilladelse til Det Sociale Nævn.

De her beskrevne regler er nærmere beskrevet i den gældende vejledning om særlig støtte til børn og unge punkt 220 flere følgende samt punkt 243.

Kommunen skal ikke føre tilsyn med forholdene i den private familiepleje, men skal generelt tilrettelægge sit arbejde, så den tidligt får øje på børn og unge, der har behov for særlig støtte. Denne generelle tilsynsforpligtelse kan føre til, at kommunen vurderer, at der er behov for særlig støtte til et barn, der er anbragt i en privat familiepleje. Kommunen skal iværksætte en nærmere undersøgelse af barnets forhold med henblik på evt. at træffe en afgørelse om foranstaltninger til støtte for barnet.

Med venlig hilsen

Anne Sandbeck